

4.2.1.3. Justitsministeriets forslag

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets forslag til fastlæggelse af anvendelsesområdet for den kommende lov om behandling af personoplysninger.

Justitsministeriet finder således, at lovens almindelige anvendelsesområde - som følge af direktivets artikel 3 - må fastlægges således, at det omfatter al behandling af personoplysninger, der foretages elektronisk, og ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. lovforslagets § 1, stk. 1.

I bl.a. Den Danske Dommerforenings hørings svar anføres det, at spørgsmålet om, hvorvidt domstolene skal være omfattet af den kommende lovgivning, bør overvejes yderligere, herunder i lyset af, hvorledes man i de øvrige EU-lande har løst eller agter at løse dette spørgsmål. Der henvises i den forbindelse til *betænkningen*, side 178, hvor det anføres, at spørgsmålet giver anledning til tvivl.

Justitsministeriet har på denne baggrund indhentet oplysninger om spørgsmålet i en række medlemsstater (Sverige, Finland, England, Tyskland og Holland). Justitsministeriet har endvidere forhørt sig om spørgsmålet i Norge, der som EØS-land også skal gennemføre direktivet. Ifølge de indhentede oplysninger vil domstolene i alle disse lande blive omfattet af en kommende lovgivning om behandling af personoplysninger. Dette gælder såvel domstolenes administrative som judicielle funktioner. Det er dog oplyst, at der i visse af landene vil blive fastsat regler, som særligt tager sigte på domstolenes forhold.

I lyset heraf kan Justitsministeriet ikke anbefale, at domstolenes virksomhed i sin helhed eller domstolenes judicielle funktioner undtages fra anvendelsesområdet for den kommende lovgivning om behandling af personoplysninger. Det må således - ligesom det også anføres i *betænkningen* (side 179) - antages, at domstolenes behandling af personoplysninger skal omfattes af lovgivningen i det omfang, domstolene behandler sager, der falder ind under fællesskabsrettens område. Der er ikke fra domstolenes side fremsat indvending imod udvalgets anbefaling af, at loven ikke bør begrænses til at omfatte den del af domstolenes virksomhed, som falder inden for fællesskabsrettens område. Herefter finder Justitsministeriet, at den kommende lovgivning som udgangspunkt bør gælde for al virksomhed (såvel administrativ som juridisk), som udføres af domstolene.

Også udvalgets forslag til udvidelser og begrænsninger i lovens anvendelsesområde kan Justitsministeriet tiltræde, jf. lovforslagets § 1, stk. 2-6, og § 2.

Hvad særligt angår undtagelsesbestemmelsen i lovforslagets § 2, stk. 2, (behandling af oplysninger inden for det strafferetlige område) henvises nærmere til det, som er anført nedenfor under pkt. 4.2.5.3.

I overensstemmelse med indstillingen fra 17 af udvalgets 18 medlemmer stilles der ikke forslag om, at forsvarets og politiets efterretningstjeneste skal omfattes af den kommende - generelle - lov om personoplysninger. Principperne for efterretningstjenesternes registrering m.v. vil blive behandlet i det udvalgsarbejde, der netop er besluttet igangsat.

Ligesom udvalget finder Justitsministeriet af principielle grunde ikke at burde tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den behandling, der foretages for Folketinget og institutioner med tilknytning dertil, bør omfattes af lovens regulering. Dette er baggrunden for den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, stk. 3. Det bemærkes i den forbindelse, at der under Folketinget er nedsat et udvalg, der har til opgave at undersøge direktivets betydning for Folketinget og institutioner med tilknytning dertil.

4.2.2. Definitioner

4.2.2.1. Gældende ret

Den gældende registerlovgivning indeholder kun i begrænset omfang legale definitioner på registerretlige begreber. I lovgivningen er således kun givet definitioner på begreberne »edb-registre« og »personoplysninger«.

Ifølge lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 2, skal der ved begrebet »edb-registre« forstås registre eller andre systematiserede fortegnelser, hvor der gøres brug af elektronisk databehandling. I lovens forarbejder er det forudsat, at de systematiserede oplysninger skal have en vis selvstændig tilværelse for at kunne anses for et register. Der henvises til *betænkningen*, side 51 f.

Ved begrebet »personoplysninger« skal efter registerlovgivningen forstås oplysninger, som kan henføres til bestemte personer, selv om det forudsætter kendskab til personnummer, registreringsnummer eller lignende særlige identifikationer, jf. lov om offentlige myndigheders registre § 1, stk. 3, og lov om private registre § 1, stk. 2. Af forarbejderne til lovene fremgår, at det er tilstrækkeligt, at det er muligt at henføre bestemte oplysninger til bestemte personer, uanset om sammenhængen kun kendes af få indviede eller eventuelt kun én person. Der henvises nærmere til *betænkningen*, side 52 f og 91.